
POBRAMOWAĆ (1) *vb pf*

2 sg m *praet* -eś pobramował.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obszyć brzegi ubioru innym materiałem dla ozdobienia; przen iron i żart.: pobrudzić wzdłuż brzegów
[co]: Coż czynisz chłopie opiły/ Iużci brzuch nápoły zgniły/ Szpetnieś ferdak pobrámował/ Znać
żeś gárdła nie żáłował. *RejZwierc* [233].

Formacje współrdzenne cf BRAMOWAĆ.

MF, SBu